

Enn for- nermaðir

UPP í saman verður í 14. September júkað um, at tjóðveldisflokkurin ikki varð tikin upp í tær samráðingar, sum endaðu við skipan av verandi landsstýri.

HVUSSU er og ikki, so hava allir hinir flokkar á tingi víðurkent samgonguna og lagt seg eftir at liva við henni — bara ikki tjóðveldisflokkurin. So eisini hann verður at víðurkenna hana fyri tað hon er, nevniliga veruleiki.

UM tað kann ugga tjóðveldisflokkinn, so skal verða upplýst, at tað eru fleiri javnaðar- og fólkafloksveljarar, sum eisini enn hava sín iva um hesa samgongu, men kortini unna teir henni náðir til at gera eina roynd.

OG álvaratos, tjóðveldið átti jú best av øllum at vita, at møguleikarnir fyri øðrum samgongum ikki vóru teir stóru. Sjálvir hava teir sitið í tveimum samgongum, sum ongantið komu í gongd — og tað var eftir valið einki, ið bendiði, at teir høvdu hug til at royna eina triðju.

TJÓÐVELDIÐ segði jú bart út, at nú fóru teir ikki at »ofra« tað, ið eftir var av flokkinum í eini nýggjari samgongu, men gera støðuna upp, sum teir søgdu, »analysera« orsøkinar til seinasta valskrálið.

VIT, ið enn eru góðir við tað, sum gott var í tjóðveldisflokkinum, kundu sjálvsagt sagt teimum, hvat bagði flokkinum og politikki hansara, men hetta

hevði verið at gjørt teimum eina bjarnatænastu, tí bert av sjálvsroyndum, beiskum sum betri, ber til hjá so »betri« vitandi forsamlung at læra nakað brúkiligt. Alt annað, sjálvt tey bestu vinaráðini uttaneftir, høvdu teir skírt sum lygn og propagandu.

AT tjóðveldisflokkurin og javnaðarflokkurin í farnu døgum mangan drógu somu línu og harvið dugnaðu landi okkara í málum, har allir aðrir vóru ímóti, hevur javnaðarflokkurin ikki gloymt. Men ringt er hjá okkum ikki at gloyma ta viðferð, flokkur okkara hevur fingið í málagnu tjóðveldisflokksins øll seinastu mongu árinu. Bagði nøkrum nakað, so var skyldin javnaðarflokksins og vísti javnaðarflokkurin onkuntið í bestu meining á sjálmorðskós tjóðveldisflokksins, so fekk hann bert skomm og skitin orð afturimóti — fekk at vita, at tjóðveldisflokkurin ikki í allar ævir ætlaði at vera »jollan« hjá javnaðarflokkinum — at teir saktans dugdu sjálvir.

Í MUN til so mangt annað frá tjóðveldisflokkinum, so var hetta greið tala, og undir nýggjari leiðslu loysti flokkurin og setti egna og nýggja kós. Miðleys ella ikki, skulu vit ikki siga, men hon skuldi bara venda so langt frá javnaðarflokkinum sum til bar — ja, heldur lúkt inn undir svarta sambandsserkin, enn at halda áfram við skilagóða samstarvinum við javnaðarflokkinn.

ÚRSPLITID varð hafaftir. Sum spurvur í tranadansi og ikki eitt bein til jøðrina í fólkaflokks, sambands, sjálvstýris- og KFFF-meldrinum hesi seinastu vanlukkuar teirra og Føroya í Tinganesi.

SKYLDIN var sjálvsagt eisini javnaðar-

flokksins, sum tjóðveldið tá vrakaði til fyrimuns fyri sambandsflokkinn. Undirlutakenslurnar mótegis javnaðarflokkinum vóru jú so stórar, at »hann vildi sjálvur«, vildi ikki vera jolla longur. Og »sjálvstýrismálini«, tey tiggju til fimtan tungu yvirtøkumálini, sum hann kravdi, at javnaðarflokkurin frami — sjálvur fremur hann jú eingi — um talan skuldi verða um samgongu, vórðu øll somul slept.

MEN tað rós skulu teir eiga, tað eydnadist teimum eitt bil at seta javnaðarflokkinn uttanfyri ávirkan, men prísurin var høgur — fúlsta vanstýri nakar livandi føroyingur minnst.

POLITISKA armóðin var barløgð, men í staðin fyri tá at ganga í seg sjálfan — sum teir nú hava lovað okkum — evnast teir einki frægari enn eisini hesuferð at geva javnaðarflokkinum skyldina.

MEN tað gjørdi veljarin ikki, hann visti til seinasta val, at tjóðveldisflokkurin nú rak fyri vág og vind, og at tað ikki longur vóru »sannir« tjóðveldismenn, sum Heini O. Heinesen, sum størstu ávirkan høvdu á kós flokksins, men menn, ið bert vildu alt annað enn javnaðarflokkurin.

TRISKNI kann vera dygd, men einsamalt er tað verri enn einki, og javnaðarflokkurin hevur sanniliga treiskast móti øðrum flokki. Men munurin millum javnaðarflokksins treiskni mótegis ysta høgri á fólkaflokkinum og treiskni tjóðveldisflokksins mótegis javnaðarflokkinum er, sum øllum øðrum enn tjóðveldisflokkinum kunnugt, at

treiskni javnaðarflokksins hevur givið úrslit — ja so gott, at allir flokkar, uttan tjóðveldisflokkurin, meta javnaðarflokkinn sum frægast at samstarva við.

HESIN veruleiki broytist ikki, uttan mun til hvussu tjóðveldisflokkurin leikar í inn á javnaðarflokkinn. Tí bert hesi vinaráð afturat — nýtið orku tykkara uppá tykkara egna flokk og oyðslid hana ikki burtur uppá javnaðarflokkinn.

EIN eigur at tykta hann, ein er góður við, og hóast ágangur tjóðveldismanna á javnaðarflokkinn hevur verið í so harður farnu ár, halda vit okkum millum reglurnar onkuntið hava hómað ein farra av tí sorgblidni, sum altíð er uppi í, tá vit tykta okkara kærur.

Tí vit vita innast inni, at samstarvið millum flokkarnar, sum átti at verið sjálvsagt, kemur aftur í aftur so ella so, og hvussu tað enn kann tykjast í løtuni, so er ikki talan um at javnaðarflokkurin hevur »sligið« hondina av tjóðveldisflokkinum. Umberid orðingina.

MEN hvør kósir verður hjá tjóðveldisflokkinum framyvir, vita vit ikki, men vón okkara er, at hann skjótt finnur steivið aftur og av álvara verður við í tí stóru endurreisn, ið stendur fyri frammán.

HESUM røkkur flokkurin ikki við bert at vera »fornermaður«, men við her og nú at víðurkenna nýggju samgonguna og annars dugna ting- og nevndarbeiðinum, sum tað semir seg retttum tjóðveldismonnum.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐLJÓSIÐ

Rossahandil

Í oddagrein í Oyggjatiðindum verður spurningurin um húsakeypið hjá SEV viðgjørt:

-Nýggi tingmaðurin hjá Sambandsflokkinum, Finnboi Arge skal fáa rós hiðani. Hetta sum hann gjørdi í tinginum fríggjadagin, var einki minni enn eitt bragd.

Vit á Oyggjatiðindum hava biðað leingi eftir, at onkur politikari í tinginum fór at havast at tí vinar- og kenningarpolitikki, sum øll vita, dag og dagliga fer fram av teimum fólkavaldu.

Og nú Jógvan Sundstein, fyrrverandi lögmaður og núverandi varalögmaður, avger at keypa frá tí almenna (sær sjálvum), fyri at sleppa undan húsaangani, var tað

so sjónskt, at sjálvt í tinginum kundi heita ikki fara aftur við borðinum uttan at kravt var kann-ing av hesum rossahandli.

Her kundi verið vert at lagt afturat, at Grannskoðaravirkni/Sundstein er annar parturin í málinum. Er illgruni um, at eitthvørt óreglugligt er farið fram, eigur tað sjálvandi at kannast. Men harafturat er ein annar partur í sama málið. Tað er SEV. Viðurskiptini hjá hesum partinum áttu heldur ikki at sloppið undan eini kanning.

Sjálvstýrslóg

14. September viðgerð í oddagrein í dag landsstýrissamgonguna og ikki minst leiklutin hjá Jóannesi Dalsgaard:

Tey, ið hava fylgt við, hava ansað eftir, at Jóannes Dalsgaard serliga hevur spælt sjálvstýrisspælið hjá Javnaðarflokkinum, og tað eru tær keldur, sum vilja vera við, at tað var hann, sum fann upp á at kalla komandi broytingarnar í heimastýrslógini fyri eina nýggja sjálvstýrslóg.

Hvussu akademikarin kemur at trivast undir leiðini og saman við høgkræftunum, sum Javnaðarflokkurin hevur bakkað fyri, sum Javnaðarflokkurin í sjey vikur hevur sitið í einrími við, hevur Javnaðarflokkurin hevur lovað at sindrað vølfærdarsamfelagið saman við og, sum Javnaðarflokkuirn hevur slept solidaritetinum við arbeiðarafjöldina saman við, verður áhugavert at síggja.

Sjálvandi er óneyðugt hjá nøkrum at svara fyri Jóannes, men skulu vit bert viðmerkja, at viðvikjandi sjálvstýrismálum verða hesi helst best rokkin við Tjóðveldisflokkinum sitandi uttan fyri ávirkan. Hetta má í sær sjálfum vera beiskur biti.

Hvør annars hevur bakkað fyri hvørjum í landsstýrinum fer tíðin at vísa. Javnaðarflokkurin hevur so ikki - sum Tjóðveldisflokkurin - bakkað seg sjálfan úr allari ávirkan á føroyskan politik komandi fyra árinu.

Grannaklandur

Grannaklandur er einki ókent fyrirbrigdi. Heldur ikki í Føroyum. Hetta fyrirbrigdi hevur tíverri mangan sermerkt ávisar kommunur mótegis hvørja aðrari, teimum til lítlan sóma.

Aðrastaðir í blaðnum í dag verður skrivað um víðurskiftini millum Havnar- og Argja Kommunu. Sagt verður, at Havnin hóttir við at steðga alt samstarvið millum kommununum heldur Argja Kommuna ikki ávisar treytir.

Tílkitt grannaklandur tykist bara so

láturligt og primitivt, tí hvat skuldi verið í vegin fyr, at tosa seg til rættis um so smá mál.

Sovjetsamveldið og USA ganga nú hond í hond, Berlin-múrurin er rapaður og Argja- og Havnar Kommuna klandrast um skúlapengar.

Tað var gott, at Berlin-múrurin ikki stóð í Føroyum. So stóð hann enn.